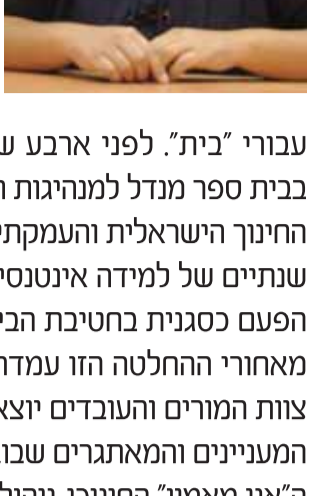

נא להכיר: בתיה חורי יפין, מנהלת החטיבה הצעירה

לקדם את התלמידה כפרט ואת החברה ככלל. עלינו לאפשר לתלמידים שלנו את הנאי הלימוד הטובים ביותר, כך שהם ממוקמים, יסתקרנו, ילמדו, יכשלו, ינסו שוב ויצעדו קדימה אל עבר מיצוי יכולותיהם הלימודיות. הלמידה לא נעצרת כאן אלא רק פוחתת פתח לעולם של שאלות מעולמות מפותחת וביקורתית וניסיונות לענות ולקדם את עולם הדעת ואת פני החברה. בנוסף, ובאותה נשימה, עלינו לאפשר לתלמידים שלנו ללמוד לעומק את המרחב הישראלי. מרחב פלורליסטי, מרובה תרבותיות, זהויות ועמדות. על מנת להיות אדם "מצויין חברתי", התורם בחברה בה הוא חי, צריך לדעת כיצד מתנהלים בתוך ריבוי גדול כל כך ובאילו "משקפיים צריך להסתכל" כדי להצליח לראות במגוון הזה נכס וברכה. אני מאמינה כי את החיים במגוון ניתן ללמוד כבר בבית הספר התיכון שלי. האוניברסיטה, שגם אם הוא לא מחזיק בתוכו את כל המנעד הישראלי, הוא מחזיק מגוון ושוני. התלמידים, אנשי החינוך והעובדים מכינים אליו איש את ביתו ותרבותו, השונים אחד מהשני, גם אם "רק" ר' גוונים'. אם נצליח לאפשר לבתים השונים ולעמדות השונות להישמע בבית הספר, הוא יוכל להיות הקרקע עליה תלמידים יוכלו לדון ולהתמודד עם קונפליקטים ודילמות שמכאיבים אותו השוני, גם ואולי דווקא כאשר מדובר בשוני לא גדול מידי.

אל התיכון ליד האוניברסיטה הגעתי לפני שלוש עשרה שנה, בחורה צעירה שהחליטה להיות מורה. לימדתי תנ"ך ותרבות ישראל ושאו עוד קראו לה "תושב"ע" חלק מלימודי תעודת ההוראה שלי. במסגרת תוכנית "רכיבים" שבאוניברסיטה העברית. בשנה לאחר מכן זכיתי לחנך ביתה א' מופלאה, איתה המשכתי שלוש שנים ובעזרתה הלידה כבר נהיה עבורי "בית". לפני ארבע שנים עזבתי את בית הספר ללימודים בבית ספר מנדל למנהיגות חינוכית, שם פגשתי מקורב את מרת בת החינוך הישראלית והעמקתי בשאלה מה יוכל להיטיב עימה. בסיום השניים של למידה אינטנסיבית ביותר החלטתי לחזור אל הלידה, הפנים כסגנית בחטיבת הביניים ואחר כך כמנהלת הלידה חטיבה. מאחורי ההחלטה הזו עמדה האהבה הגדולה שלי לבית הספר על צוות המורים והעובדים יוצא הדופן שלו ועל התלמידים המתוקים, המעניינים והמאתגרים שבו, והראון שלי לפעול דווקא בסביבה הזו. ה"אני מאמין" החינוכי-ניהולי שלי, המצטרף לאתוס של בית הספר, הוא השילוב בין מצוינות לימודית לזו החברתית וההבנה שהשילוב הוא השניים בתוספת ענווה ותחושת אחריות הכרחיים על מנת

מפי בוגר: עידית הראל שמש, בוגרת מחזור 1988

"לא יכולה יותר עם האוטובוסים", אמרתי להוריי. כל יום ארמון הנציב ללידה ובחורה. לעתים שעה וחצי בשני אוטובוסים לכל כיוון. "אני רוצה אוטובוסים לכל כיוון". את הזרעים הטוטוסו"ל. לאחר דין ודברים הם ארגז אדם הייתי התלמידה הראשונה בקרב בני שכבתי, שהחזיקה רישיון לטוטוסו, הטוטוסו, שלעיתים מצאתי שהיו גדולות עליו, העניק לי עצמאות והיה עבורי סמל של נחישות להגשים את המטרות שהצבתי בעצמי ולא להתייחס למרות הקשיים. את הזרעים למעורבות חברתית נטעו בי בראש ובראשונה הוריי, שסיפור חייהם שזור בעשייה חברתית ובראש ובראשונה כמנהלים ומורים שהקימו את בית הספר הראשון בירושם וכמובן תנועת הנוער "המחנות העולים" בה התחנכתי והתיכון שלי לידה. ירושלים של שנות דפנה וירעאלי ז"ל הרכיבה לי את משקפי הפמיניסטים דרכם התחלתי לראות את העולם. ברגע שמרכיבים את המשקפיים הללו, העולות, הדיקות, ההדרה וחוסר השיוויון קופצים ישר לפניים הבנתי. שיש קבוצה בשולי החברה שאנחנו מסיטים ממנה את מבטנו. נשים בנות. ב-2005 כשהצטרפתי לפעילות למגן נשים בנות, נשים היו מופקרות לגורלן. לא היה אפילו מספר תלפזן לסיוע. בזכות לחץ הארגונים הממשלתיים הוקמה התכנית שהוצאת נשים ממעגל

25 נשים, 25 דקות

ביום רביעי 12 בדצמבר הושבתו הלימודים בכל בתי הספר ל-25 דקות, כמחאה על 25 הנשים שנרצחו בשנת 2018. בלידה הקדישו המומחים והממחכות שיעורי חינוך על מנת לדבר על תופעת רציחות הנשים בישראל ועל אלימות נגד נשים בכלל. המחאה אורגנה על ידי מועצת התלמידים ליד חדר המורים.

"הופכים את השחור לגוונים"

בהמשך התלמידים ניהלו מחקר קבוצתי עצמאי על נושא מצומצם יותר מתוך הנושא הכללי (נשים, גיוס, יוצאים בשאלה, תרבות, ילדות והתבגרות, שידוכים), שכלל קריאת מאמרים ומחקרים בנושא וכן תיאום אירונות עם חרדים וחוקרים הקשורים בתחום והתכונות לקראתם. שבעה הפרויקט עצמו הוקדש לעריכת הראיונות וליציאת סרטונים המייצגים את עיקרי המחקר הקבוצתי ששכרו בשבוע שלפני כן, נקודות מרכזיות מהראיונות ואמירה אישית שלהם כלפי נושא המחקר. בערב סיום הפרויקט הוצגו הסרטונים בלייבו הסבר שוב ונציגים מכל קבוצה ובנוסף, כהפתעה ליוקרים - הוריים - שיהיה שרה בתן רב שיר ביידיש. כמחאת פלשתי ישראל בכלים עברתי השתלת וכתיתת יוצאת דופן, שחשפה שוב עד כמה קטן המרחק גם בין כאלו שנראים שונים לחלוטין.

"הופכים את השחור לגוונים" היה תהליך כיתתי, לימודי ומעשי, שעניינו היכרות עם החברה החרדית. רובם המוחלט של התלמידים מכירים את האוכלוסיה הזו דרך בני משפחה רחוקים או דרך כתבות צעקניות בכלי התקשורת, כך שהידימו שנוצר במוחם ובליבם הוא שלילי ומנותק. המטרה של הפרויקט הייתה להעמיק את הידע, ובכך לצמצם את המרחק בינם לבין ציבור שנוכחותו וחשיבותו בחברה הישראלית הולכים וגדלים. בשלב הראשון של הפרויקט למדנו על תהליך התגבשותה ההיסטורי של החברה החרדית, על דמויות משמעותיות בהגות החרדית ועל תהליכים אקטואליים יותר שהחברה הזו עוברת. כל זאת עשוינו לצד סיוע ומפגשים עם חוקרים ופעילים חברתיים שטוקיים ומכפנים ומכפנים, ובאמצעות מפגש "בנים אל פנים" עם אוכלוסיה חרדית בארוחות שבת.

עדן שוורץ, מחנכת ב' 5

ביקור אנשי חינוך ממדינות מתפתחות

במסגרת פעילות מש"ב של משרד החוץ (המרכז לשיתוף פעולה בינלאומי) הגיעו בחודש שעבר ללידה 25 אנשי חינוך מהודו, אוזבקיסטן, פיגוריה, אוקראינה, הונדורס, דרום אפריקה, קניה ועוד. אחרי דברי הברכה של גלעד, מנהל בית הספר, האורחים שמעו מפי אמנון סדובסקי על ייחודיות לידה, סיור בבית הספר ופגשו עם תלמידים.

תודה גדולה לתלמידים ששיתפו באנגלית רוטטה את האורחים בחוויותיהם. עלתה האפשרות לחילופי סטודנטים וחילופי משלחות מורים. זה הביקור השלישי שהתקיים בשנה האחרונה של אנשי חינוך ממדינות שונות בעולם המבקשים ללמוד על ייחודיותו של תיכון לידה. שם בית הספר יוצא למרחוק ואנו גאים לבשר כי על הפרק עומדים ביקורים מסין, טנגל ועוד.

קצת נוסטלגיה

מיי מזהה את החיפושיות הלידה"יטיות? (רמז: ממחזור נ', 1988)

ארועי תרבות ושוק האיכרים

במסגרת הפעילות שפיתו ספר מקיים עבור הבוגרים והידידים, התקיימו בחודשים האחרונים שלושה ארועים:

שישי בלידה
הראשון לזו התקיים ב-4 בינואר, גם הוא בספריית בית הספר. הגיעו בוגרים, הטוב שביה הספר מעניק לתלמידיו, קשורים ללידה"ה ואחיה סתר וילף (בגורת ללידה"ה 1988) ושמוע על ילף (בוגר מחזור 1992). עינת, ח'ית לשעבר מטעם מחזור (1992), עינת, ח'ית לשעבר מטעם מחזור (1992), דיברה על ספרה האחרון "מלחמת זכות השיבה" והרחיבה על התאוריה שפיתחה ומכתיבה בספר. שהוא יום והייטיקסט הראה באופן מרתק איך על פי תיאורית ההסתברות ושימוש בכלים המתמטיים ניתן תעלומות רצח.

שוק האיכרים מיד לידה
התקיים ב-31 בנובמבר האחרון במקביל לארוע חלוקת תעודות הבגרות למחזור 2017 שהגיעו רגש למפגש. אנשים רבים הגיעו לשוק, הדוכנים היו מאוד מגוונים, היתה אוירה נעימה של שיש במוקד עם קפה והמורים שמחו לראות את תלמידיהם לשעבר (הטריים).

רביעי תרבותי בספריה
אשר התקיים ב-21 בנובמבר האחרון בספריית בית הספר, הרצה העיתונאי, הסטריין וסופר, תום שוב (בוגר לידה"ה 1963) על ספרו האחרון: "מדינה בכל מחיר" סיפור חייו של דוד בן גוריון. תום שיתף אותנו בחוויות האישיות בכתיבת הספר ובאקדושות ממפגשיו עם בן גוריון עצמו. על תפאדה הבא, אשר בתקיים ב-6 במרץ, המצגה הודעה בקרוב.

קן המלגות

כמה מילים על קן המלגות של לידה: קן המלגות הוקמה לפני שנים במטרה לסייע לתלמידים הבאים ממשפחות מעוטות יכולת. הסיוע ניתן במימון שכר הלימוד, בתכניות הלימודים הייחודיות שלו, במימון אכזוים של לקויי למידה, ברכישת חומרי לימוד, בהעסדה, במימון ההשתתפות במשלחת בית הספר לפולין וגם בסיוע פרטני במידה ונדרש. מחויבות בית הספר לאורך השנים היא לאפשר לכל תלמיד משוענוין ומתאים ללמוד בבית הספר. את יום מאמינים שלשון כלכליים אמת יכולים להיות גורם המונע לימודים בלידה"ה והשתלבות בכלל תכניותיו. יש בין תלמידי ותלמידות בית הספר כאלה שללא הסיוע של מלגות

אריית טל אחראית פיתוח משאבים וקשרי קהילה

ברכות ואיחולים

ברכות לפרוץ עופר מרין, בוגר מחזור 1978, על מינויו למנכ"ל ביה החנוים שערי צדק, המינוי אמנם נכסו לתוקף בתחילת מרץ, אבל אחנו כבר נרגשים לכרך אותו. בהצלחה עופר.

ברכות ליד עינת וילף, בוגרת מחזור 1988, על זכייתה בפרס בגין על "חיישונה בהגנה על מדינת ישראל ברחבי העולם". הטקס התקיים במרכז בגין בתחילת דצמבר.

ברכות לבוגרת הצעירה שלנו רותם געמי (מחזור 2018) על הוצאת ספר הביכורים הראשון שלה, "הפרה פרינה". בהצלחה בהמשך הדרך!

ברכות ליד מיכל צור שלו, בוגרת לידה מחזור 1990, על כניסתה לרשימה המכובדת של חמשת הישראליות בלשון תלמידים מברכות 50 השנים המובילות בתחום ההייטק של המגזין "פורבס".

מה קורא בספרייה...

פרדס דצמבר האחרון ציינו בספרייה 88 שנה לחתן פרס ישראל ובוס ביליק, המשורר נתן זך, הוכנה תצוגת ספרי שירה מפרי עטו וספרים על תרבותו. הסופר עמוס עוז ז"ל הלך לעולמו ב-28.12.18. לזכרו הוכנה תצוגת ספרים. את יום העברית תשע"ט חגגנו בספרייה לצלילי השירים העבריים שהושמעו במשך שעות היום, הוכנו תצוגות תערוכות ספרים וחדושים בלשון תלמידים. לציון יום הולדתו של המשורר הלאומי, חיים נחמן ביאליק, הוכנה גם כן תצוגה ושירה בספרים, נכס יקר לספרייה.

לידה משנה כתובת!

לידה משנה את כתובתה אך לא את מיקומה. עינת רבות נקרא הרחוב - דרך ופין. לאחזונה, במסגרת העבודות שמבצעת העירייה, שונה שם הרחוב. משנה נקרא הרחוב על שם מנשה הראל. ומי היה פרופ' פראל? מנשה הראל (1917-2014) היה פרופסור לאגרונומיה באוניברסיטה העברית וחתן פרס ישראל לחקר ידע ארץ ישראל לשנת 2002.

